

3. May. 1843

FACTS

Date:

3. May. 1843

Page number:

Dagbog B, side 52

TRANSCRIPTION

3 Mai.

Atter har vi Foraaret, Træerne grønnes og Kastelsvolden er atter i sin smukke hvide Pragt af de mange vilde Hyazinter; i det mindste et Stykke herude ved Broen ved de 3 gamle Popler. I gamle Dage glædede Foraaret ogsaa mig som Gjenoplivelsens Tid, uden at jeg havde nødig at fortælle mig det selv, det var i de Dage da Adolf Jerichau¹ lignede mig ved en rød Kalv, der lystigt sprang om i Græsset. Forrige Aar troede jeg mit faldne Mod og Haab skulde grønnes med Træerne; men Aaret forløb uden de kom til Væxt. Med den stigende Sol steg Haabet i mit Indre, men den dalende saae det visnet og Natten fandt mig ofte med Taarer i Øiet. Nu, jeg kan ikke fortie det for mig selv, haaber jeg atter at Sommeren, en lille Tour paa Landet og en god Villie skal gjøre mig mindre klynkevern. Gud give, det maatte skee! men strax, hvorfor ikke strax være fornuftig? hvad der af ydre Forhold og Omstændigheder piner mig skal herefter kun have Gyldighed idet jeg stræber at berigtige og bekæmpe dem, de Ting er ikke det Værste, nei, den værste Fjende gaaer man med i sit eget Indre, den kan vanskelig commanderes bort, og dog kun drives paa Flugt ved Kamp paa Liv og Død. Saalænge der er Kamp er der Haab om Seier.

¹ Billedhuggeren Jens Adolf Jerichau (1816-1883).

3. Maj

Atter har vi Foraaret, Træerne grønnes og Kæstelvolden
er atter i sin smukke wide Draagt af de mange vilde
Klyngrinter; idelmindste et Stykke herinde ved Bræen
ved de 3 gamle Papler. I gamle Dage glædede Foraaret
og saa mig som Genoplivelsens Tid, inden at j' har
de naadig at fortælle mig det selv, det var i de Dage
da Adelferichan lignede mig ved en rød Hals, der
lystigt sprang om i Græsset. Forrige Aar traede
j' mit falene Mad og blaat skulde grønnes med
Træerne; men Aaret forløb inden de kom til Vægt.
Med den stigende Sol steg blaat i mit Indre, men
den dalende saae det især og Natten fandt mig
oft med Tæner i Jib. Nu, j' kan ikke fortælle det
for mig selv, haaber j' atter at Sommeren, en
lille Træ paa Landet og en god Villie skal gjøre
mig mindre klynkevær. Gid give, det maatte
skee! men strax, hvorfor ikke strax være forendt?
hvad der af ydre Forhold og Omstændigheder pinner
mig skal herefter kun have Gyldighed idet j' stræber
at berøgtige og bekæmpe dem, der Ting er ikke det
Værste, nei, den værste Fjende gaar man med
sit eget Indre, den kan vanskeligt komme andres
hørt, og der, kun drives paa Flugt ved Kamp paa
Liv og Død. Saelange der er Kamp er der blaat om Livet.

8. Maj

Det begynder at angste mig: at mit store Malerier endnu
ikke er solgt; det er indstillet af Galleri-directeurerne til Kon-
gen, men han har ikke endnu bestemt sig. Mine penge
siger er i en temmelig slet Stand, min Gjæld voxer og
j' ser ingen Mæde til at betale den - det gaar vel.